

Jai Singh v. Mohinder Singh, etc. (Pandit, J.)

"ਚਾਰੇ" ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ *irt* ਕਰੋ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਮਮਨ ਚੰਦ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ*, (7) ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ: -

“ਗੁਮ ਛਿਲਕਾ, ਜੋ ਕਿ ਛੋਲੇ ਦੇ ਬੀਜ ਤੋਂ ਉਤਾਰੀ ਗਈ ਭੂਰੀ ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 15 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਛੋਲੇ ਦਾ ਛਿਲਕਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 14 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਚਾਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਰਾਗ, ਤੂੜੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਸੁੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਰਾ ਚਾਰਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਨੂੰ ਚਾਰੇ (ਸੁੱਕੇ) ਅਤੇ ਖਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਲ-ਕੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਦੁਧਾਰੂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਲਈ ਚਾਰੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਖਾਦ ਵਜੋਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਤੇਲ-ਕੇਕ ਦੀ ਕੋਈ ਤੀਜੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(11) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਸੇਲ ਟਾ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਹੋਰ ਪੱਖੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੰਸ਼ਕ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਝੱਲਣ ਲਈ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਪੱਤਰ ਪੋਸਟੋ ਅਪੀਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਜੈ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ- ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੋਸਟੋ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 655 ਆਫ 1970।

4 ਅਗਸਤ 1971 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ 1) - ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1)-ਪੰਜਾਬ ਅਲੀਨੇਸ਼ਨ ਓਜ਼ ਲੈਂਡ ਐਕਟ (1900 ਦਾ XIII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 2(3) (ਈ)-ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ - ਛੱਡਣਾ

Jai Singh v. Mohinder Singh, etc. (Pandit, J.)

(7) (1970) 25 ਐੱਸ.7.ਸੀ. 458.

ਮੁਦਈ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ—ਕੀ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ, ਕਿ ਬੀ! y ਪੰਜਾਬ ਏਲੀਏਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਐਕਟ, 1900 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। af "ਜ਼ਮੀਨ"। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਕੰਮ ਪੁਰਵ-ਇੰਪਟਰ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ "ਜ਼ਮੀਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਦਈ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ 11)

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਆਫ ਦਿ ਹਾਈ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਦੇ 27 ਮਾਰਚ, 1970 ਦੇ ਐਸ.ਏ.ਓ. ਨੰਬਰ 112, 1968 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1968 ਦੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, 1968 ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

'?^B8>tf>>>i'i'-IW'^wp i

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੇ.ਐਨ.ਸੇਠ .

ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਜੇ ਫੈਸਲਾ .

ਪੀ ਅੰਦਿਤ, ਜੇ.— (1) 29 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਰੰਗਾ ਸਿੰਘ ਨੇ 11 ਕਨਾਲ 1 ਮਰਲੇ ਦੀ ਖੇਤੀ ਸੰਭਿਆਚਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨ, ਸੱਜਾ © ਖਾਲ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਰਾਹ (ਅਰਾਜ਼ੀ ਮਾਏ ਹੱਕ ਪਾਣੀ ਖਲ ਵਾ ਰਾਹ) ਸਮੇਤ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਪਿੰਡ ਗੰਢੂ ਖੁਰਦ, ਜਿਲਾ ਭਿੰਡੰਦਾ, ਰੁ. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 3,000 . ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਜੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਭਰਾ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਖਾਲ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ।

(20 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ।

(3) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ "ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(4) ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਹ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਭਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। 100 ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 23A, ਕੋਡ x ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ " ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭੁੱਲ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ, ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(6) ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਲ ਪਾਣੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਹ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਲ

ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ. ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸੌਦਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸੀ, ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਬਦਲਵੇਂ ਮੂਲ ਵਿਚ, ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਤਕਨੀਕੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਜ਼ਨ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਖੁਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਜ਼ਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਲਿਆ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (ਐੱਚ) ਅਧੀਨ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਜ਼ਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਜ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਪਾਣੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸੀ।

Jai Singh v. Mohinder Singh, etc. (Pandit, J.)

ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

“ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ-

(1) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ "ਜ਼ਮੀਨ" ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਲੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਐਕਟ, 1900 (1907 ਦੇ ਐਕਟ I ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ;

(10) ਪੰਜਾਬ ਐਲੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ "ਜ਼ਮੀਨ" ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"2. (3) ਸਮੀਕਰਨ "ਜ਼ਮੀਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਸਬੇ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜਾਂ ਚਰਾਗਾਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ-

- (a) ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਢਾਂਚੇ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ;
- (b) ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ;
- (c) ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਘਟੀਆ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ;
- (d) ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ;
- (e) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ;
- (f) ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ; ਅਤੇ
- (g) ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਰੁੱਖ।

(11) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਲੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (30) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, "ਜ਼ਮੀਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ

Jai Singh v. Mohinder Singh, etc. (Pandit, J.)

ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਣੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਾਰਾ ਸੌਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸ਼ਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਖਾਲ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹੀ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸੀ।

(13) ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਐੱਸ. ਜੀਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਜੇ. ਜੇ.

ਰਛਪਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1968 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1047

6 ਅਗਸਤ 1971 ਈ.

ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ (1955 ਦਾ X) — ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 7 — ਪੰਜਾਬ ਮੋਟੋ ਡਰੇਨਜ਼ (ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੰਟਰੋਲ)
ਆਰਡਰ (1966)- ਧਾਰਾ 2(ਡੀ) ਅਤੇ 3 — ਤਿਆਰੀ